

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Mgr. P. K., nar. X

bytem X

zastoupený Mgr. Tomášem Ferencem, advokátem
se sídlem Nádražní 58/110, Smíchov, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy

se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Staré Město, 110 00 Praha 1

za účasti

1) Městská část Praha Slivenec, IČO: 00241661,
se sídlem K Lochkovu 6, Praha 5

2) Městská část Praha Velká Chuchle, IČO: 00231185,
se sídlem U Skály 2/262, Praha 5

obě zastoupeny JUDr. Stanislavem Polčákem,
advokátem se sídlem Řehenice 10, 251 67 Pyšely

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2022, č. j. MHMP 1253780/2022,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16, odboru výstavby, dopravy a životního prostředí (dále jen „stavební úřad“) ze dne 14. 9. 2021, č. j. 15416/2021/OVDŽP, sp. zn. 03502/2021/OVDŽP/Mh (dále jen „rozhodnutí stavebního úřadu“), kterým byla k žádosti hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru investičního, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1 – Staré Město, zastoupeného ISTAR s.r.o., IČO 49623061, se sídlem Říčanská 2414/7, Praha 10 -Vinohrady, umístěna stavba nazvaná „Stavba č. X – Sanace a revitalizace skládky V. Ch.“ (dále jen „stavba“) na pozemcích parc. č. [anonymizováno] v katastrálním území X, parc. č. [anonymizováno] v katastrálním území s. (dále jen „stavební pozemky“).
2. Žalobce je vlastníkem pozemků parc. č. X a Xa v katastrálním území X. Tyto pozemky jsou obklopeny ve všech směrech stavebními pozemky.
3. Na bývalé skládce V. Ch., která se nachází mimo jiné na shora uvedených pozemcích (i pozemcích žalobce), bylo skládkování ukončeno v roce 1986. V letech 1986 -1987 byla provedena stabilizace svahu kotvenou stěnou, překrytí povrchu skládky zeminou o mocnosti 0,5 m a osetí trávou. Účelem celkové revitalizace je vytvoření rekreačně oddychového areálu pro obyvatele přilehlých městských částí (celková plocha řešeného území je 125 441 m²) s architektonickými prvky, pěšími komunikacemi, mlatovými cestami a komunikacemi spojenými s rekreačním využitím areálu a se sadovou a krajinářskou úpravou.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

4. Dle žalobce se rozhodnutí se týká poměrně závažného a do značné míry kontroverzního stavebního záměru, který navrhuje starou skládku zakonzervovat tím, že její vrchol bude překryt vrstvou jílu.
5. Žalobce především namítá **nedostatek posouzení záměru (EIA)** a jeho nepromyšlenost či nebezpečnost pro zdraví, život a majetek obyvatel (**hromadění nebezpečných plynů** po utěsnění skládky jílem, ohrožení statiky a stability svahu atp.) a to s odkazem na přílohu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (zejm. příloha č. 1 položka 53), ze kterého plyne, že posouzení je třeba v případě „*Zařízení k odstraňování nebo využívání nebezpečných spalováním, fyzikálně-chemickou úpravou nebo skládkováním*“.
6. Z důkazů obsažených ve spisu, jakož i založených žalobcem (některé z nich pořídil dokonce sám stavebník Hlavní město Praha) vyplývá, že skládka obsahuje nebezpečné odpady (např. posudek Ing. B. z roku 2022. Nakládání s touto skládkou (včetně jejího zakonzervování vrstvou jílu, jak je navrhováno) je ve své podstatě vytvářením zařízení pro skládkování, které by fakticky natrvalo petrifikovalo daný stav, tj. to že nežádoucí a zcela nezabezpečenou skládku vzniklou v době socialismu v unikátním přírodním prostředí v blízkosti Vltavy již nikdy nepůjde odstranit.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

7. Žalobce má za to, že provedení posouzení vlivu na životní prostředí je v tomto směru nutné, a to zejména s ohledem na velký rozsah upravovaného území a na skutečnost, že předmětem navrhované stavby je především úprava stávající velice rozsáhlé skládky vzniklé v minulosti, ve které se nacházejí též nebezpečné látky včetně plynů, odpadových vod ze skládky, jedná se tedy o skládkování nebezpečných odpadů.
8. Změna současných poměrů - utěsnění vrcholu skládky - může mít zcela logicky velice negativní efekt a může způsobovat nebezpečí pro život a zdraví obyvatelstva. Je známo, že pokud se uvnitř tělesa utěsněné skládky budou plyny tvořit (a tvořit se jistojistě budou jako dosud) a nebudou moci přes utěsněnou vrstvu procházet, pak jednak budou ve skládce jedovaté plyny ve vyšší koncentraci (tedy nebezpečnější koncentraci), což může vést i k jejich větší kondenzaci do podzemních vod, a tím se naopak mohou vodní poměry zhoršit; především pak mohou tyto plyny vyvěrat na místech (nejrůznějších průrvách v utěsněné vrstvě, popřípadě po stranách pod utěsněním), přičemž plyn si vždy dříve nebo později cestu ven najde - takto však budou na těchto místech plyny vyvěrat intenzivněji a v mnohem vyšší a nebezpečnější koncentraci.
9. Z daného projektu (založených studií, založené projektové dokumentace) nevyplývá vůbec žádné reálné a poctivě zpracované řešení této situace, nenachází se zde žádné posouzení vlivů stavby na existenci a chování těchto toxických plynů.
10. Přítomnost nebezpečných odpadů ve skládce dokládá i znalecký posudek zpracovaný znalcem Ing. M. B. v květnu 2022 (na objednávku stavebníka), kdy tento znalec kromě jiného ve znaleckém posudku uvádí: *"Prioritními kontaminanty v uloženém materiálu jsou ropné a polycyklické aromatické uhlovodíky, toxické kovy, amoniakální dusík případně další toxické plyny, vznikající jako produkt biochemického rozkladu velmi široké palety uložených organických odpadů včetně jejich chemických interakcí."*
11. Rovněž ve znaleckém posudku Ing. B., založeném zúčastněnou osobou v rámci sporu s žalobcem, se na straně 26 konkrétně uvádí: *"Plynometrický průzkum v rámci průzkumu v roce 2011 prokázal vývin skládkových plynů, které se odvětrávají do ovzduší přes krycí vrstvu zeminy. Závěrečný zpráva průzkumu uvádí, že naměřené koncentrace metanu se pohybovaly v rozmezí 50-60%. Skládky, u nichž byl prokázán výskyt plynu, se podle produkovaného množství metanu rozdělují dle ČSN 83 8034 Skládkování odpadů-odplyňování skládek do tří tříd. V případě tvorby plynu s koncentrací metanu více než 35% se skládka řadí do III. třídy. Pro skládky III. třídy musí být podle ČSN navržen pasivní nebo aktivní odplyňovací systém. Pasivní odplyňovací systém je stejný jako u II. třídy, tj. jímání vertikálními nebo horizontálními drény s odvodem plynu na biofiltr. Aktivní odplyňovací systém je určen pro potřebu energetického využívání nebo nuceného spalování. Volná ventilace plynu do atmosféry není přípustná."*
12. Žalobce zdůraznil, že zmiňování shora uvedených posudků nelze vykládat tak, že by žalobce tyto znalecké posudky a jejich závěry považoval jako celek za správné a pravdivé.
13. Žalobce dále namítl, že žalovaný v rozhodnutí uvedl, že námitky žalobce jsou opožděné, a proto se jimi v podstatě nezabýval. V daném případě se však jedná o námitky veřejnoprávního charakteru, kdy je žalovaný povinen tyto námitky ex offo přezkoumat bez ohledu na koncentrační lhůty, jelikož se jedná o veřejný zájem spočívající v ochraně zdraví osob žijících v okolí navrhované stavby, tak i jejich návštěvníků (maminek s dětmi, seniorů atd.) a bezpečnosti celé stavby viz § 89 odst. 2 správního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

14. Žalobce též v rámci podaného odvolání a v průběhu celého odvolacího řízení namítal a namítá, že s ohledem na objektivní okolnosti případu lze považovat žalovaného - Magistrát hlavního města Prahy jako orgán za běžných okolností příslušný k rozhodnutí v odvolacím řízení, za podjatý a vyloučený z rozhodování v této věci (stejně tak jako osoby, které za žalovaného vedly odvolací řízení a rozhodly), a to z důvodu tzv. **systémové podjatosti**.
15. Jedná se o významnou stavbu, přičemž žadatelem a investorem této stavby Hlavní město Praha ve své samostatné působnosti, jehož součástí je rovněž Magistrát hlavního města Prahy. Byť se rozlišuje v rámci fungování obcí či měst tzv. přenesená a samostatná působnost, přesto má nejvyšší vedení města vliv i na obsazení orgánů a osob v Magistrátu hlavního města Prahy a nelze považovat Magistrát hlavního města Prahy včetně úseku výstavby za zcela nezávislý na samotném investorovi Hlavním městě Praha.
16. Tato otázka byla řešena i v minulých případech – např. stavba obchvatu hlavního města Prahy, kdy bylo rozhodováno jako odvolacím orgánem jiným orgánem a to Krajským úřadem Jihočeského kraje, odvolání proti stavbě dálnice D3 ve Středočeském kraji řešil Plzeňský kraj atp.
17. Tato otázka byla v rámci správního řízení nesprávně rozhodnuta (a to rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj č.j. MMR-2126/2022-83 ze dne 18. 1. 2022, rozhodnutím ředitele Magistrátu hlavního města Prahy č.j. MHMP 290815/2022 ze dne 16. 2. 2022, rozhodnutím Odboru stavebního řádu Magistrátu hlavního města Prahy sp. zn. S-MHMP 1891020/2021/STR ze dne 23. 2. 2022, rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj č.j. MMR-33070/2022-83 ze dne 24. 5. 2022 a rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj č.j. MMR- 36172/2022-83 ze dne 2. 6. 2022). Žalobce však na svých námitkách podjatosti setrvává a považuje posouzení podjatosti ze strany Ministerstva pro místní rozvoj za nesprávné, v rozporu se zákonem a judikaturou – a to zejména rozhodnutím Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 89/2010-119.
18. Zcela nesprávné a v rozporu s realitou jsou zejména závěry správního orgánu v tom směru, že posuzovaný projekt je projektem běžným, není významný, je nekontroverzní a minimálně mediálně řešený. Žalobce naopak tvrdil a prokazoval, že projekt je politicky významný (také politici ze strany hlavního města Prahy do projektu objektivně zasahují a „tlačí“ jej vpřed), projekt je významný a je kontroverzní.
19. Jedná se o jednu z mála skládek provedených v minulosti na území hlavního města Prahy, které by byly vyhotoveny v takovém rozsahu, takto živelně, a to ještě poblíž chráněného území a v bezprostřední blízkosti Vltavy: Žalobce je přesvědčen, že obdobný ekologický problém se skládkou takové velikosti a takového způsobu provedení se na území hlavního města Prahy nachází maximálně ještě v 1 či ve 2 případech: již z tohoto pohledu nemůže jít o řešení běžného problému.
20. Jedná se o stavbu velkého rozsahu, která se podle výslovného znění rozhodnutí stavebního úřadu vztahuje k ploše 125 441 m²: jde tedy o stavbu s obrovským územním rozsahem, která bude navíc prováděna nad starou skládkou komunálního odpadu s nebezpečnými látkami. Hlavní město Praha se tedy fakticky chystá provedenou „revitalizací“ jen překrýt stávající a poměrně nebezpečnou skládku vrstvou jílu a tímto jí zakonzervovat, což lze považovat též za stavbu či záměr velice neobvyklý, nikde není argumentováno tím, že by tento způsob byl v obdobných projektech úspěšně realizován. Hlavní město se tedy fakticky může dostat s touto stavbou do střetu zájmů, kdy na jedné straně jako povinné a

odpovědné za tuhý komunální odpad na jejím území (popřípadě odpovědné za škody, které tím jsou způsobovány), na druhé straně se snaží tuto skládku zakrýt.

21. Věc má samozřejmě i politický význam, opakovaně se k této otázce vyjadřovala zejména též radní hlavního města Prahy, a to i v tisku, paní J. P. (STAN): která například uvedla: „V úterý představila radní hlavního města Prahy J. P. (STAN) začínající revitalizaci a sanaci skládky ve V. Ch. „Skládka je vždy vředem v krajině a městě. Je potřeba ji monitorovat a opravit. Nejsem nadšená, že tu skládka zůstane, ale je to jediná možná varianta a my se budeme snažit ji zasadit do konceptu Radotínsko-chuchelského háje,“ řekla radní.“ (zdroj: článek https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/vzniknou-na-skladce-ve-v.-ch.-hriste-aaltany-mestsky-urad-je-proti-20180714.html, který byl založen do spisu). Je zřejmé, že toto se řeší na politické úrovni, a to i s novináři, zároveň zde existoval i spor ohledně toho, zda takto provedenou skládku vůbec neodtěžít, kdy opět převažuje v současné době spíše než ideální hledisko, hledisko politické a otázka realizovatelnosti takto provedené skládky, byť tato skládka vykazuje v podstatě z hlediska dnešního zákonodárství a pravidel pro nakládání s odpady jakýsi ekologický zločin a byla by v současné době trestným činem proti životnímu prostředí.
22. Jak je výše uvedeno, je věc pravidelně medializována. Není též pravdou, že by medializaci již před delší dobou ustala, jak se snaží žalovaný v Napadeném rozhodnutí uvádět: stačí v jakémkoliv vyhledávači zadat vyhledávání „Skládka Ch.“ nebo „Skládka S.“ a lze objevovat další novější články.
23. V článku radní paní J. P. uvádí, že by bylo iluzorní myslet si, že by se skládka dala odvézt, kdy hovoří asi o 500 000 nákladních aut a investice 20 miliard korun s tím, že se rozhodlo úložiště odpadu sanovat město. Jestliže se tedy hovoří o možnosti vynaložit 20 miliard Kč na odstranění takovéto skládky, respektive tato varianta je jedna z možností, pak to rozhodně není z pohledu hlavního města Prahy běžná záležitost, nýbrž je to téměř záležitost na úrovni uváděného obchvatu či realizovaného tunelu Blanka a předmětem této akce je jedna z největších možných investic v historii města.
24. V tomto směru žalobce z hlediska namítané systémové podjatosti uvádí, že do celé kauzy, včetně jeho sporu prokazatelně zasahovaly osoby, které mají ze zákona po primátorovi hlavního města Prahy nejvyšší postavení, a to náměstci primátora: konkrétně do kauzy (jako do významné kauzy) zasáhl Ing. P. H., a to dopisem ze dne 10. prosince 2021, a dále paní RNDr. J. P., která je náměstkyně primátora, která se takto také zúčastnila soudního jednání.
25. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále uvedl, že žalobce do řízení před orgánem prvního stupně žádné námitky neuplatnil a s konkrétní podobou záměru se seznámil až v závěru odvolacího řízení. V reakci na výzvu žalovaného k seznámení s podklady pro rozhodnutí následně dovedl další námitky, se kterými se žalovaný v rozhodnutí rovněž plně vypořádal, přestože k tomu také poukázal na jejich opožděnost. Nelze proto dovést, proč žalobce nyní zdůrazňuje povinnost odvolacího správního orgánu přezkoumat rozhodnutí dle hledisek ust. § 89 odst. 2 správního řádu.
26. Žalobce označuje záměr za závažný a kontroverzní. Jedná se však o jeho subjektivní a ničím nepodložený názor. V průběhu územního řízení nebyly proti záměru ze strany účastníků uplatněny žádné námitky a pouze žalobce byl jediným účastníkem, který proti záměru brojil odvoláním. Podstatou záměru je vytvoření volnočasového areálu v území bývalé skládky, které je již za současného stavu k rekreačním aktivitám využíváno. Záměr

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

je podporován ze strany dotčených městských částí a žádnou kontroverzi nevyvolává. Z postoje žalobce lze pouze usuzovat na jeho nespokojenost s vypořádáním majetkových vztahů s hlavním městem.

27. Žalovaný se problematikou posouzení vlivu záměru na životní prostředí věnoval na str. 9 – 14 napadeného rozhodnutí. Postupoval ve spolupráci s orgánem posuzování vlivů - odborem ochrany prostředí MHMP, který k žádosti o součinnost reagoval písemností č.j. MHMP 1015069/2022 ze dne 8.6.2022 a setrval na svém názoru, že „...*předmětná stavba nesplňuje podmínky uvedené v ustanovení § 4 odst. 1 zákona EIA a není předmětem posuzování postupy podle zákona o EIA; veřejný zájem na ochranu životního prostředí v daném případě hájí dotčené orgány podle jiných složkových právních předpisů...*“. Z obsahu záměru je zřejmé, že předmětem řízení není záměr, který by měl sloužit k ukládání odpadů.
28. Navržený systém odvodnění byl kladně posouzen odborem výstavby, dopravy a životního prostředí ÚMČ Praha 16, jako příslušným vodoprávním úřadem, v závazném stanovisku sp.zn. 15163/2020/OVDŽP/Lh, č.j. 22542/2020OŽP ze dne 31. 12. 2020, které bylo v odvolacím řízení potvrzeno závazným stanoviskem Magistrátu hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí č.j. MHMP 1167745/2022 ze dne 30. 6. 2022. Z rozsáhlé argumentace odboru ochrany prostředí vyplývá, že: „... *daný záměr byl projektován tak, aby maximálně omezil zasakování povrchové vody do podloží s cílem zadržet srážkové vody a znemožnit vsak do podloží, aby v důsledku snížení infiltrace srážkových vod do tělesa skládky, bylo sníženo uvolňování značného množství kontaminantů ze skládkového materiálu do vod podzemních a snížila se jejich mobilita v prostředí*“.
29. Žalovaný poukázal na argumentační posun ze strany žalobce, který nejprve vycházel z chybné úvahy, že zakrytí jílovou nepropustnou vrstvou se týká celého povrchu skládky, vše s negativním vlivem na kvalitu vody. Až ve vyjádření k doplněným podkladům rozšířil námitku a dovedl „absenci“ řešení úniku plynů. Žalovaný námitku posoudil a vypořádal.
30. Žalovaný uvedl, že dílčí závěr (spíše tvrzení) odvolatele, že „*provedenými studiemi bylo též zjištěno, že z této skládky též vyvěrají plyny obsahující nebezpečné látky*“ je vytržený z kontextu a zavádějící. V bodě B.2.11 písm. f) Souhrnné technické zprávy je uvedeno: „*Prostor skládky je rekultivovanou skládkou s vývinem skládkových plynů. Dle dosavadních měření dochází k významným úbytkům jejich vývinů. Pro sledování jejich vývoje jsou na povrchu skládky instalovány měřicí vrtý. ... Při realizaci stavby musí být funkčnost těchto vrtů zachována a pokračováno v jejich monitoringu.*“ V části B.1 Souhrnné technické zprávy jsou shrnuta doporučení z výsledků Analýzy rizik z roku 2016, která opatření v souvislosti s vývinem skládkového plynu neobsahují. Umístění záměru nemá žádný vliv na vývoj skládkových plynů, resp. záměr neobsahuje umístění zdroje znečištění ovzduší. To vyplývá i ze souhrnného stanoviska OCP MHMP č.j. MHMP 1820159/2020, sp.zn. S-MHMP 1343467/2020 OCP ze dne 1. 12. 2020, ve kterém je z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší uvedeno, že chráněné zájmy nejsou záměrem dotčeny (sdělení - bod 4. stanoviska).
31. Žalovaný v rozhodnutí dále uvedl, že vliv zakrytí vrcholu skládky na samovolné odvětrávání plyných polutantů se vzhledem k celkovému rozsahu skládky jeví jako nereálné a spekulativní. Výchozí posudek „Analýza rizik z roku 2016“ nepožaduje opatření v souvislosti s vývinem skládkového plynu. Dle dokumentace dochází k významným úbytkům jejich vývinů a pro sledování vývoje plynů jsou na povrchu skládky instalovány

měřící vrty. Výtky žalobce, že projekt situaci skládkových plynů neřeší, nemá tudíž oporu ve zjištěném stavu.

32. Posudky přiložené k vyjádření žalobce k doplněným podkladům byly zpracovány za účelem posouzení ekologických škod, zátěže životního prostředí (včetně vlivu na okolní obytnou zástavbu) a stabilitu skládky pro případ odtěžení paty skládky na pozemcích parc. č. X a Xa v k. ú. V. Ch. ve vlastnictví žalobce (k soukromoprávní žalobě na vyklizení pozemků). Přestože přiložené posudky nebyly zpracovány pro účely předmětného územního řízení, nelze z jejich obsahu dovodit žádnou překážku, která by bránila umístění záměru. Posudky v souvislosti s odtěžením varovaly před zásahem do paty skládky mj. právě kvůli uvnitř obsaženým kontaminantům. Oproti tomu posuzovaný záměr má naopak minimalizovat zásah do tělesa skládky, zabránit kontaktům s kontaminovanou zemínou a omezit průsak srážkových vod do podloží.
33. Žalobce neuvádí, v čem je posouzení žalovaného vadné, argumentaci žalovaného ignoruje a setrvale předkládá vlastní názory ohledně koncentrace jedovatých plynů s vlivem na vodní poměry či jejich vyvěrání „po stranách pod utěsněním“ apod. Žalovaný je toho názoru, že takto uplatněná spekulativní tvrzení nejsou způsobila zvrátit odborné závěry dotčených orgánů ani zpracovatelů dokumentace.
34. Žalobce vyjadřuje názor, že navrhované řešení není standardní či běžně prováděné nebo spolehlivě osvědčené. Konkrétně neuvádí, v čem je toto řešení nestandardní, popř. jaké jiné řešení by jeho představám odpovídalo. Obecně lze uvést, že žalovaný správní orgán i stavební úřad jsou v řízení vázáni obsahem žádosti, kterou posuzují dle hledisek ust. § 90 stavebního zákona, a nemohou žadateli navrhopvat jiná variantní řešení.
35. Žalovaný k námitce odkazuje na odbornost zpracovatelů dokumentace ze společnosti ISTAR s.r.o. a zejména odbornost hlavního projektanta Ing. A. B., Ph.D., autorizovaného inženýra pro geotechniku, ČKAIT 0009245, do jehož oboru autorizace patří mimo jiné i zemní a horninové konstrukce ve složitých případech a stavby pro ukládání odpadů.
36. O skutečnosti, že ředitel magistrátu není vyloučen z rozhodování z důvodu systémové podjatosti, bylo rozhodnuto usnesením ministerstva č.j. MMR-2126/2022-83 ze dne 18. 1. 2022 (ve znění rozhodnutí ministra č.j. MMR-27549/2022-31 ze dne 5. 5. 2022). Toto usnesení je pro posouzení systémové podjatosti celého úřadu určující. Nelze dovodit konstrukci, že služebně nadřízený stojící v čele úřadu není vyloučen z důvodu systémové podjatosti, ale jemu podřízené osoby by ze stejného důvodu vyloučeny být mohly. Usnesení ministerstva ze dne 18. 1. 2022, resp. rozhodnutí ministra ze dne 5. 5. 2022 však žalobce nenapadá.
37. Po věcné stránce ministerstvo v usnesení ze dne 18. 1. 2022 postupovalo při posouzení námítky v intencích usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 89/2020-119 ze dne 20. 11. 2012 a učinilo závěr, že neshledalo žádné objektivní okolnosti, které by nasvědčovaly existenci nadkritické míry systémového rizika podjatosti úředních osob magistrátu v daném řízení. Ministerstvo posoudilo „kontroverznost záměru“ a mj. uvedlo, že skutečnost, že vlastník sousedních pozemků se záměrem nesouhlasí, nezpůsobuje „kontroverznost“ natož nadkritickou míru rizika systémové podjatosti. Ministerstvo vysvětlilo rozdíly mezi stavebními záměry, které žalobce při formulaci námítky předesťel, a uzavřelo, že nejsou skutkově podobné.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

38. Žalovaný poukazuje na argumentační vývoj žalobce. Námitka podjatosti byla formulována velice stroze a až následně (poučen z rozhodnutí ministerstva) žalobce dohledal podpůrné argumenty, aby dovedl „kontroverznost“, „vliv politiků“ popř. „mediální zájem“.
39. Ministr uvedl, že žalobce opomněl zmínit článek nazvaný „Místostarosta brzdí obnovu území chuchelské skládky, nechce prodat pozemek“ zveřejněný na portálu idnes.cz, a že případné majetkoprávní jednání žalobce, jako vlastníka předmětného pozemku, a hl. m. Prahy objektivně nemůže být důvodem podjatosti ředitele magistrátu. Ministr uzavřel, že záměr byl v médiích řešen minimálně, a že z uvedených článků nelze usuzovat na jeho kontroverznost. Logikou žalobce by byl z příslušných správních řízení vyloučen každý samosprávný celek, jehož představitelé informují veřejnost o zvažovaných investičních záměrech.
40. Zásah politických představitelů do „celé kauzy“ se týká jednání zástupců samosprávy v rámci soukromoprávního soudního sporu, který žalobce vede (popř. vedl) s hl. m. Prahou. Zástupci samosprávy jsou oprávněni a zároveň povinni hájit majetkové zájmy hl. m. Prahy. Jak vyplývá z rozhodnutí ministra pro místní rozvoj, případné majetkoprávní jednání žalobce, jako vlastníka předmětného pozemku, a hl. m. Prahy objektivně nemůže být důvodem podjatosti. Žalobcem odkazovaný článek na Blesk.cz prokazuje, že případný zájem vyvolává právě postoj žalobce a jeho majetkové požadavky.
41. Osoby zúčastněné na řízení ve svém vyjádření uvedly, že obě městské části považují za vhodné soudu předeslat, že v jiném civilním řízení se žalobce domáhá po Hl. m. Praze vyklizení tělesa dané skládky, která zasahuje na pozemky žalobce parc. č. 1105/1 a 1105/2 v k. ú. V. Ch., obec Praha (viz soudní řízení u Obvodního soudu pro Prahu 5, sp.zn.: 16 C 42/2020). V tomto civilním soudním řízení osoby zúčastněné na řízení rovněž vystupují jakožto vedlejší účastníci na straně Hl. m. Prahy a podporují její obranu vůči této žalobě. Žalobce vůči Hlavnímu městu Praze žádá vyklizení předmětných nemovitostí, neboť má za to, že v důsledku postupu žalovaného a jím zřizovaných organizací dochází k porušování jeho vlastnických práv.
42. Předmětná skládka je již z větší části rekultivovaná a nachází se z hlediska geomorfologického ve velmi obtížném terénu. Její odvoz je prakticky nerealizovatelný, neboť s ohledem na sklon terénu by bylo nezbytné odvézt prakticky celou skládku. Samotný odvoz odhadovaného množství 7.200.000 tun odpadu skládky, příp., pokud by se jednalo o menší rozsah povinného odvozu, by znamenal i zcela extrémní zatížení dotčeného území (odvoz statisíců jízdních nákladních automobilů přes zastavěné území po místních komunikacích, s účinkem na přilehlou obytnou zónu a nemovitosti, s extrémním zatížením hlukem, prachem a zápachem, narušením komunitního způsobu života v přilehlých lokalitách a ohrožení zdraví, života a majetkových hodnot obyvatel a vlastníků nemovitostí v dotčeném území). Z těchto důvodů obě městské části vstoupily do uvedeného civilního řízení na straně žalované a odporují návrhu žalobce.
43. Osoby zúčastněné na řízení potvrdily, že tento záměr napadený žalobcovou žalobou je kvitován širokou veřejností, protože současná podoba skládky po provedených rekultivacích a asanacích volá po dalším využití (již za současného stavu je lokalita k volnočasovým aktivitám využívána). Již z popisu záměru, který je součástí vícero staveb celkové revitalizace, je zřejmé, že jde o záměr realizovat na tělese skládky menší stavby, které budou dále rozvíjet toto území jako volnočasový prostor. Nejde o žádné invazivní zásahy do předmětné lokality.

44. Námitky možného nebezpečného dopadu záměru na úniky plynů ze skládky nejsou také konkrétně doloženy a správní úřady se touto otázkou zabývaly s tím, že jej záměr neohrožuje. Žádný relevantní argument zpochybňující zjištěný skutkový stav věci v tomto směru žalobce nepředkládá. Lze doplnit, že naopak co by situaci v lokalitě zásadně ohrozilo z hlediska působení nebezpečných látek obsažených ve skládce, je právě návrh žalobce na vyklizení paty skládky na jeho pozemcích, který by zcela destabilizoval již v zásadě rekultivované území.
45. Osoby zúčastněné na řízení souhlasí s tím, že záměr má naopak minimalizovat zásah do tělesa skládky, zabránit kontaktům s kontaminovanou zemínou a omezit průsak srážkových vod do podloží a že vlivy záměru na jednotlivé složky životního prostředí byly v řízení náležitě posouzeny. Obavám a námitkám žalobce nic z dostupných podkladů nesvědčí. Jako jediný toto rozhodnutí napadnul žalobou žalobce, což je sice jeho právem, ale i s ohledem na jeho veřejnou funkci zastupitele místní části poněkud nekonzistentní postoj.
46. K námitce systémové podjatosti osoby zúčastněné na řízení lze věcně uvést, že představitelé samosprávy pochopitelně musí vyjadřovat při výkonu své funkce své postoje a názory a hájit zájem své samosprávy a jejích občanů. RNDr. J. P. se jako gesční radní a zároveň starostka Městské části Praha – Slivenec vyjadřovala korektně, věcně a ve snaze jen hájit relevantní zájmy dotčených samospráv, které je dokonce podle zákona povinna prosazovat. Dr. P. nijak nezasahovala do správního řízení. Lze proto jen dodat, že osoby zúčastněné na řízení věří, že i žalobce znovu zváží otázky veřejného zájmu v dané lokalitě a realizaci záměru podpoří.
47. Osoby zúčastněné na řízení jsou proto přesvědčené, že rozhodnutí je zákonné, práva žalobce nebyla v řízení nijak dotčena a také záměr nezasahuje do práv žalobce. Aniž by osoby zúčastněné na řízení předjímalý výsledek shora uvedeného civilního řízení, musí závěrem uvést, že je to právě Hlavní město Praha, které realizuje tento záměr ve snaze zlepšit kvalitu života občanům v dané lokalitě a které tak vydává prostředky ze svého rozpočtu na realizaci záměru, u něž hrozí, že může být v budoucnu zmařen právě žalobcovým návrhem na vyklizení nemovitostí. Žalobce samozřejmě požívá všech práv, která mu právo skýtá na ochranu jeho právních zájmů, je však poněkud překvapivé, že k uvedenému zvolil žalobce i napadení tohoto konkrétního rozhodnutí žalovaného s ohledem na charakter a účel napadeného záměru.
48. Soud nařídil ve věci jednání na den 8. 11. 2023, na kterém účastníci setrvali na svých postojích. Zástupce žalobce pak zdůraznil, že se jedná o neobvyklý projekt, jehož důsledky nejsou prozkoumány a mohl by představovat nebezpečí pro životní prostředí, zdraví osob i majetek.

III.

Posouzení žaloby

49. Městský soud v Praze (dále též jen jako „*městský soud*“, nebo jen „*soud*“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „*s. ř. s.*“]), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

50. Soud předně uvádí, že neshledal žalobou napadené rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným. Žalovaný se v něm podrobně věnoval všem odvolacím námitkám žalobce a vypořádal je zcela dostatečným a konzistentním způsobem.
51. První žalobní námitka namítala neprovedení **posouzení záměru (EIA)**.
52. Žalobce uvedenou žalobní námitkou brojí proti neprovedení posouzení EIA, a to zejména s ohledem na velký rozsah upravovaného území a na skutečnost, že předmětem navrhované stavby je především úprava stávající velice rozsáhlé skládky vzniklé v minulosti, ve které se nacházejí též nebezpečné látky včetně plynů, odpadových vod ze skládky; jedná se tedy o skládkování nebezpečných odpadů.
53. Soud musí nejdříve zdůraznit, že žalobce v tomto řízení vystupuje z titulu vlastníka sousedících pozemků, nikoliv z titulu ochránce životního prostředí nebo z titulu ochrany zdraví a života osob. Proto se může domáhat správní žalobou pouze ochrany před porušováním jeho práv vlastníky těchto pozemků, nikoliv ochrany veřejného zájmu.
54. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s., *[k]do tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
55. Městský soud proto považuje za vhodné obecně zdůraznit, že podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Jinými slovy, soud není oprávněn přezkoumat zákonnost celého napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo. Jeho úkolem je provést přezkum pouze v rozsahu, v jakém napadené rozhodnutí bezprostředně zasahuje do právní sféry žalobce, nikoliv z jeho iniciativy ochránit veřejný zájem a objektivní zákonnost či právní zájmy třetích osob; to konečně jednoznačně vyplývá i z formulace žalobní legitimace k podání žaloby proti rozhodnutí dle § 65 odst. 1 s. ř. s.
56. K přezkumu správního rozhodnutí z hlediska dodržení právních norem stanovených primárně na ochranu veřejného zájmu tedy může správní soud přistoupit pouze tehdy, pokud se tento veřejný zájem protíná s právní sférou žalobce a jeho ochrana tak současně znamená ochranu práv žalobce. Jak vysvětlil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, tak „[s]oudní řád správní je svojí povahou ‚obránnou‘ normou. Není normou ‚kontrolní‘, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoli úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. (...) Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud dovodil, že žalobní legitimace ve správním soudnictví by napříště neměla být svázána s existencí ex ante přesně specifikovaných veřejných subjektivních hmotných práv žalobce, ale s tvrzeným zásahem do právní sféry žalobce.“
57. Obdobně v rozsudku ze dne 29. 8. 2008, č. j. 5 As 10/2008-103, Nejvyšší správní soud s odkazem na starší judikaturu konstatoval následující (zvýraznění doplnil městský soud): „Krajský soud přitom svůj závěr o nepřípustnosti zmíněných žalobních námitok opřel o úvahu,

podle níž musí být z každé námitky uplatněné v žalobě zřejmé, jakým způsobem byl žalobce ve vztahu k dané námitce žalobou napadeným rozhodnutím nebo řízením, které mu předcházelo, zkrácen na svých právech (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Tomuto právnímu názoru lze v obecné rovině přisvědčit a potvrzuje ho i dosavadní judikatura správních soudů. Již Vrchní soud v Praze ve vztahu k předchozí právní úpravě správního soudnictví, která byla v tomto ohledu založena na obdobných principech, v rozsudku ze dne 17. 5. 1999, č. j. 6 A 95/94 - 87, judikoval, že žalobce se může ve správním soudnictví domoci ochrany jen proti porušení těch vlastních práv, na nichž byl vydaným rozhodnutím sám zkrácen, žalobce tedy před správním soudem není oprávněn např. k tomu, aby si žalobou osvojil námitky třetích osob, uplatněné v řízení správním a týkající se porušení práv těchto osob, tím spíše tam, kde taková třetí osoba sama žalobu nepodala. Obdobně Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 25. 10. 2006, č. j. 15 Ca 144/2005 - 83, uvádí, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vydaného ve sloučeném územním a stavebním řízení může žalobce namítat pouze porušení svých práv, a nikoliv také práv jiného subjektu nebo veřejného zájmu, pokud nejde o subjekt, kterému ve správním řízení zvláštní zákon přiznává oprávnění prosazovat a obhajovat zájmy společnosti. Proto žalobce v řízení o žalobě nemůže namítat ani porušení práv jiných osob zúčastněných na řízení, a to i kdyby měly stejný zájem na vyhovění žalobě. Konečně i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001 - 67, publikovaném pod č. 379/2004 Sb. NSS, konstatoval, že žalobce může účinně namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou byl zkrácen na svých právech, přičemž zkrácením na právech je pak nutno rozumět nejen zkrácení na právech hmotných, ale i na právech procesních.“

58. V nynějším případě byl žalobce účastníkem řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, a to z titulu dotčení vlastnického práva k sousednímu pozemku; rozsah námitek, které mohl uplatnit, tak byl ve správním řízení v souladu s § 89 odst. 4 stavebního zákona omezen jen na *námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno*. Shodné požadavky je potom na místě klást i na námitky uplatněné takovou osobou v žalobě; námitky, které se tedy nebudou nijak týkat žalobcových subjektivních práv, od kterých bylo odvozeno jeho účastenství ve správním řízení, nebudou přípustné. Uvedený závěr je opakovaně potvrzován v judikatuře správních soudů; k tomu jen příkladmo viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 139/2012-40, bod 18, ze dne 11. 4. 2014, č. j. 5 As 91/2013-50, ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 As 238/2015-38, bod 37, nebo z nedávné doby rozsudek ze dne 4. 10. 2022, č.j. 10 As 522/2021-126, bod 19 a násl. Žalobci tak nepřísluší dovolávat se veřejného zájmu na posouzení záměru (EIA).
59. Uvedená žalobní námitka se nijak nevztahuje k veřejným subjektivním právům žalobce, ale naopak směřuje výlučně k ochraně veřejného zájmu. Žalobci nepřísluší ve správním řízení ani v řízení před soudem vystupovat jako ochránce výlučně veřejného zájmu. Z uvedeného důvodu žalobce vůbec nebyl aktivně legitimován k tomu, aby takovou žalobní námitku vznesl.
60. Městský soud však obecně nezpochybňuje, že tato se stavba může dotýkat žalobcových práv (zasahovat do nich), což zohlední při posouzení druhé části této žalobní námítky.
61. Žalobce, jak bylo uvedeno v bodě 58, může posouzení stavebního záměru ostatními dotčenými orgány z hlediska environmentálního zpochybňovat pouze z důvodů, které se jeho práv nějak dotýkají. Obdobná námitka by tedy snad byla přípustná, pokud by hodnota jeho majetku mohla být neposouzením záměru EIA dotčena (i když ani zde nelze vzhledem k obecnosti žalobcem učiněné námítky činit jakýkoliv určitý závěr). Tak tomu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ale v nynějším případě není. Žalobce ani snížení hodnoty jeho pozemků, které se nacházejí rovněž pod částí skládky, nenamítá. Soud proto opakuje, že žalobce není povolán k tomu, aby bez vazby na ochranu vlastních subjektivních práv hájil veřejný zájem na ochraně životního prostředí (k tomu obdobně rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2017, č. j. 31 A 59/2016-72, nebo ze dne 24. 10. 2017, č. j. 29 A 251/2016-411, zejména body 70 až 72).

62. Městský soud tedy shrnuje, že z uvedených důvodů posoudil první žalobní námitku jako nepřipustnou, nicméně k ní nad rámec shora uvedeného uvádí, že zcela souhlasí s posouzením této námitky žalovaným a v dalším na toto posouzení odkazuje.
63. Co se týče druhé žalobní námitky týkající se nebezpečnosti záměru pro zdraví, život a majetek obyvatel s ohledem na hromadění nebezpečných plynů po utěsnění skládky jílem, ohrožení statiky a stability svahu atp., soud má za to, že pro tuto námitku platí rovněž shora uvedené, tj. že žalobci nepřísluší.
64. Žalobce uvedené totiž opětovně namítal s odkazem na ochranu života a zdraví obyvatel a osob navštěvujících tuto oblast. Soud se tedy touto námitkou mohl zabývat jen potud, pokud by žalobce tvrdil zásah do svých vlastních práv, to jest pouze ve vztahu k pozemkům žalobce. Takové tvrzení by bylo možné shledat pouze v tvrzeném vzniku sesuvu půdy vlivem těchto nebezpečných plynů popř. podzemní vody, ze kterého je možné dovodit zásah do vlastnických práv žalobce k těmto pozemkům.
65. Soud předně uvádí, že není pravdou, že by tato otázka nebyla při schvalování záměru nijak řešena.
66. V rozhodnutí stavebního úřadu je v podmínkách pro umístění stavby bod 2 str. 2 uvedené, že *bude zajištěna stabilita tělesa skládky (geotechnický monitoring), bude předložen návrh monitoringu povrchových i podzemních vod (četnost 3x ročně), ročně budou vyhodnoceny výsledky a poté zoptimalizován monitorovací systém, první vzorky budou odebrány a vyhodnoceny před zahájením záměru.*
67. Žalobce dále sice odkazuje na existenci nebezpečných plynů, o čemž není mezi účastníky sporu, zároveň však kromě naznačeného možného sesuvu půdy neuvádí žádný konkrétní negativní dopad do jeho vlastnických práv.
68. Žalobce pak nesouhlasí se závěry žalovaného opírající se o znalecká posouzení, zároveň však opětovně vychází jen z „obecně známého“ faktu, že *v utěsněné skládce budou jedovaté plyny ve vyšší koncentraci (tedy nebezpečnější koncentraci), což může vést i k jejich větší kondenzaci do podzemních vod především pak mohou tyto plyny vyvěrat na místech intenzivněji a v mnohem vyšší a nebezpečnější koncentraci.*
69. Žalovaný se nicméně k této námitce rovněž vyjádřil, když uvedl, že *vliv zakrytí vrcholu skládky na samovolné odvětrávání plyných polutantů se vzhledem k celkovému rozsahu skládky jeví jako nereálné a spekulativní. Analýza rizik z roku 2016 nepožaduje opatření v souvislosti s vývinem skládkového plynu (k tomu shodně viz výše str. 12). Dle dokumentace dochází k významným úbytkům jejich vývinů a pro sledování vývoje plynů jsou na povrchu skládky instalovány měřící vrty.*
70. Žalovaný pak k této námitce uvedl: „V bodě B.2.11 písm. f) Souhrnné technické zprávy je uvedeno: „Prostor skládky je rekultivovanou skládkou s vývinem skládkových plynů. Dle dosavadních měření dochází k významným úbytkům jejich vývinu. Pro sledování jejich vývoje jsou na povrchu skládky instalovány měřící vrty. ... Při realizaci stavby musí být funkčnost

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

těchto vrtů zachována a pokračováno v jejich monitoringu.“ V části B.1 Souhrnné technické zprávy jsou shrnuta doporučení z výsledků Analýzy rizik z roku 2016 (shodně viz výše na str. 5), která žádná opatření v souvislosti s vývinem skládkového plynu neobsahují.“

71. Žalobce sice v tomto ohledu odkazuje na znalecký posudek Ing. B., a jeho závěr, že *volná ventilace plynu do atmosféry není přípustná*, a na posudek Ing. B. Ani z těchto posudků však nevyplývá, že navrhovaným řešením může dojít k sesuvu půdy na pozemcích žalobce a tím k případnému znehodnocení těchto pozemků, které ostatně žalobce ani netvrdí a neprokazuje. Žalobní námitka je tak nedůvodná i tohoto důvodu.
72. Co se týče třetí žalobní námitky týkající se systémové podjatosti, soud zcela souhlasí s tím, jak se s touto námitkou vypořádal žalovaný, respektive Ministerstvo pro místní rozvoj v jeho rozhodnutích ze dne 18. 1. 2022, č.j. MMR-2126/2022-83, ze dne 24. 5. 2022, č.j. MMR-33070/2022-83 a ze dne 2. 6. 2022, č.j. MMR- 36172/2022-83 a to i s ohledem na právní větu rozsudku NSS ze dne 2. 8. 2023, č.j. 6 As 52/2023 – 127, která zní:
73. *„Východiskem pro výklad pojmu systémové podjatosti jsou i po novele § 14 odst. 2 správního řádu provedené zákonem č. 176/2018 Sb. (tj. ve znění účinném od 1. 11. 2018) závěry rozšířeného senátu vyjádřené v usnesení ze dne 20. 11. 2012, čj. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS.“*
74. V tomto rozsudku rozšířeného senátu se dále uvádí: *„Důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 správního řádu je tedy dle rozšířeného senátu její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky. Takovými okolnostmi mohou být „například jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob schopných ovlivnit jednání územního samosprávného celku jako zaměstnavatele úřední osoby. Příkladem může být zájem politických činitelů či jiných v rámci daného územního samosprávného celku vlivných osob (např. zákulisních aktérů místní politiky či podnikatelských subjektů) na určitém výsledku řízení (např. na tom, aby určitá stavba, činnost apod. byla povolena, anebo naopak nepovolena); takový zájem lze vysledovat například z různých mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obchodních počínů, předchozích snah nasměrovat určité související rozhodovací procesy určitým způsobem apod. Stejně tak uvedenou skutečností může být samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy. Zjevně a bez dalšího pak uvedenými skutečnostmi budou podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu“ (bod 63 usnesení rozšířeného senátu).*
75. Ministerstvo v nich v duchu tohoto rozsudku uvedlo, že služební, pracovní či jiný obdobný vztah úřední osoby ke státu nebo územnímu samosprávnému celku sám o sobě nezpůsobuje vyloučení této osoby ve věci, v níž má stát či územní samosprávní celek vlastní zájem. Vyvolává však tzv. systémové riziko podjatosti úřední osoby, a je tak signálem ke zvýšené opatrnosti a „podezřívavosti“ při posuzování pochybností o její nepodjatosti.
76. Důvodem vyloučení úřední osoby jsou teprve takové skutečnosti, které nasvědčují tomu, že zájem státu či územního samosprávného celku může být v dané věci prosazován právě prostřednictvím vztahu ekonomické závislosti úřední osoby na jejím zaměstnavateli. Novelu § 14 odst. 2 správního řádu je třeba chápat jako posílení důrazu právě na tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

přístupující okolnosti, kterými mohou být kontroverznost záměru, jeho neobvyklost a medializace.

77. Žalobce vidí kontroverznost záměru v tom, že se nejedná o řešení běžného problému, dále v tom, že se jedná o stavbu velkého rozsahu, která se podle výslovného znění rozhodnutí stavebního úřadu vztahuje k ploše 125 441 m² a v tom, že zvítězilo hledisko politické a otázka realizovatelnosti takto provedené revitalizace oproti mnohem dražší variantě odtěžení skládky.
78. Soud v tomto ohledu souhlasí se žalobcem, že se jedná o speciální řešení revitalizace skládky, které je většího rozsahu, ačkoliv stavba samotná se týká pouze vrcholu skládky (cca 17 100 m²), a zcela logicky byl politiky hlavního města Prahy vybrán projekt, který je hlavní město schopné zafinancovat. To však samo o sobě nečiní záměr kontroverzním.
79. Naopak již s ohledem na charakter tohoto projektu – revitalizace skládky, kdy dojde k jejímu zabezpečení a úpravě tak, aby i nadále mohla sloužit k účelu, ke kterému slouží prakticky již dnes – rekreační využití pro obyvatele Prahy, lze dojít k závěru, že se jedná o řešení nejjednodušší a nejlevnější, které je obecně přijímané širokou veřejností. Záměr je rovněž realizovaný na pozemcích hlavního města Prahy. Nejedná se tedy o investici do ziskové stavby ani do stavby potencionálně způsobující výrazné zatížení okolí, ať již imisemi nebo následnou návštěvností, ani záměr vyžadující vyvlastňování atd. Naopak jiné řešení spočívající ve vyvezení odpadu, by zřejmě vyžadovalo investice několik desítek miliard korun, jak uvádí žalobce, a zjevně představovalo větší ekologickou zátěž při jeho realizaci.
80. Soud tak uzavírá, že žalobcem zdůrazňovaná medializace, která souvisí s nezvyklostí a rozsáhlostí projektu, je zcela přiměřená charakteru tohoto projektu, a kontroverznost, kterou v podstatě způsobuje pouze jeho spor týkající se jeho pozemků, nemohou samy o sobě představovat důvod pro zvýšené „riziko systémové podjatosti“. Není tak důvod pochybovat o nepodjatosti úředních osob, které o záměru rozhodovaly. V dalším soud odkazuje na závěry v těchto rozhodnutích ministerstva pro místní rozvoj uvedených.
81. Co se týče namítaného zasahování náměstka primátora dopisem ze dne 10. prosince 2021 a účasti paní RNDr. J. P., náměstkyně primátora, do soudního jednání vedeného ve sporu, který inicioval žalobce, soud má rovněž za to, že zde nemohlo jít o prosazování zájmů nějakých podnikatelských skupin, ale o zcela oprávněné hájení zájmů žalovaného ve sporu se žalobcem, a to i s ohledem na jeho předmět (vyklizení jeho pozemků), což nelze hodnotit jako systémové riziko ve smyslu shora uvedené judikatury.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

82. Jelikož městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
83. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nevzniklo mu právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti.
84. Osobám zúčastněným na řízení nebyla ze strany soudu uložena žádná povinnost spojená s vynaložením nákladů, a proto soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., že jim právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. listopadu 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.